

**מ"ת 23/12/28990 - מדינת ישראל נגד מאיר בוטבול, בן בנימין
בוטבול, שי לוי**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 23-12-28990 מדינת ישראל נ' בוטבול (עוצר) ואח'

לפני כבוד השופט עמית מיכלס
ה המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים 1. מאיר בוטבול
2. בן בנימין בוטבול
3. שי לוי (עוצר)

החלטה

בקשה למעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.

רקע

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירה שעונייה הוצאה, לפי סעיף 448 רישא ביחיד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק). למשיבים 1 ו-2 מיוחסת גם עבירה של סחיטה באוימים, לפי סעיף 428 רישא לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, בין המשיבים 1 ו-2 לבן א.א (להלן: המתلون) יש היכרות מוקדמת. בבעלות המתلون משאית המשמשת אותו לעובdotו כנוהג משאית, ובמועד הרלוונטי חנתה המשאית בסמוך לביתו.

למתلون חוב כספי למשיב 1 על רקע הלואאה שנintel ממנו. בחודש נובמבר 2023 לא שילם המתلون למשיב 1 את ההחזר החודשי אותו הוא משלם בכל חודש. בעקבות האמור, בשבועו קודם ליום 25.11.2023 התקשר משיב 1 למתلون ואים עליו שם לא לקבל ממנו את כל הכספי שהוא חייב לו עד סוף היום, ישרוף את משאיתו ואת רכבו הפרט' של המתلون.

עוור ליום 25.11.2023 גמלה בלבם של משיבים 1 ו-2 ההחלטה להציג את המשאית על מנת להפחיד ולאיים על המתلون כדי להניעו לשלם למשיב 1 את הכספי שהוא חייב לו. משכך, הגיעו שלושת המשיבים ביום 25.11.2023 בשעה 20:43 לערך לאזרור ביתו של המתلون באמצעות רכבו של משיב 3 (להלן: הרכב) במטרה להציג את המשאית. משביגעו השלושה למשאית החונה בסמוך לביתו, המתון משיב 1 ברכב, בעודו משיבים 2 ו-3 יצאו והציגו את חלקה האחורי של המשאית בדרך שאינה ידועה במדויק. מיד לאחר מכן, הגיעו משיבים 2 ו-3 לרכב והנאשמים נסעו מהמקום. כתוצאה ממשאייה ההצעה נגרם למשאית נזק בשווי 72,013 ₪.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

סמור לאחר האירוע, צלצל מшиб 2 למתלון פעמיים, אך המטלון לא ענה. מшиб 1 צלצל אף הוא למטלון מספר פעמיים עד ליום 26.11.2023, אולם גם הפעם המטלון לא ענה.

ביום האירוע, בשעה 14:22 לערך, הגיעו המטלון ובת הזוג (להלן: ב.ב) לתחנת המשטרה למסור תלונה על אירוע הוצאה. בעודם ממתינים בתחנת המשטרה, התקשר מшиб 1 לב.ב, קיליל אותה ואימם עליה, ואומרו שאם המטלון חשב שלא לשלם לו את הכסף, אז מה שהוא עשה זו רק ההתחלת, וכן אימם לשורוף את רכבו הפרטיו של המטלון.

ביום 26.11.2023 אימם מшиб 1 על ב.ב פעם נוספת בכך שהתקשר אליה ואמר לה "אל תדאג המשאית תזוז" ו- "חייב שלא שרפוי את כליה הייתה מקבלת ביטוח עליה". באותו היום שלח מшиб 1 הודעה קולית למטלון, בה אמר לו בטון מאים: "אתה יודע, חייב שני אבוא לאסוף אותך נכו? אתה לא אוהב שאוי אוסף אותך באותו".

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים.

לאחר דיון ארוך במסגרת נחפטין לעיקרי הראיות, הביעו עמדתי כי קיימות ראיותلقואלה להוכחת העבריות המיוחסות למשיבים, כשבכל הנוגע למшиб 2 מצאתי חולשה מסוימת בגין עבירות הסחיטה באיזומים בה הוואש. לאחר ששמע העורתי, הודיע ב"כ המשיבים כי הוא מסכים לקוינן של ראיותلقואלה ולקיים של עילת מעצר, תוך שמירת טענותיו להליר העיקרי.

4. לביקשת ב"כ המשיבים, התקבלו בעניינים של המשיבים תסקרי מעצר. מהתסקרים עולה שלא נמצא להמליץ על שחרורם של מי מהמשיבים לחופות מעצר, ואף לא על מעצרם בפיקוח אלקטרוני, זאת בהתחשב בסיכון הגבואה להישנות התנהגות פורצת גבול מצד כל אחד מהם, ולאחר שנמצא שככל המפקחים שהוצעו לא יכולו לספק פיקוח אנושי הולם המפחית מהסיכון בעניינם. עוד צוין כי חלופות המעצר שהוצעו מזוקמות בקרבת מקום לאזורי בהם מנהלים המשיבים קשיים שליליים ובקרבה יחסית למקום מגוריו של המטלון. לתוכנם של תסקרי המבחן נגיעה בהמשך.

טייעוני הצדדים

5. ב"כ המשיבים השיג על האמור בתסקרי המבחן, וטען כי האפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני נדחתה על ידי שירות המבחן שלא בצדק. בנוגע לעבירה של סחיטה באיזומים נטען שהיא אינה מיוחסת למשיב 3 כלל, ואשר למשיב 2, הרי שבסך הכל התקשר למטלון פעמיים ולא ענה, ומכאן שלא ניתן לו לעמודה של סחיטה באיזומים. בגין למשיב 1 צוין שהאיזומים בוצעו באמצעות הטלפון בלבד, וכי לטענת המטלון הוא אינו חשש ממשיב 1, אותו כינה בעל "לב זהב", ולכל היוטר כועס עליו בהינתן חברותם ארוכות השנים.

בכל הנוגע לעבירות הוצאה, צוין שהמשיבים הציתו משאית, להבדיל מבית מגוריים או בית עסק, כך שהענק שנגרם הוא לא ממשועוט וכך גם פוטנציאלי הנזק, ומילא המטלון צוין שכונתו לקוז את שווי הנזק שנגרם לו מגובה החוב. ב"כ המשיבים טען שככל שהמשיבים יעצרו באיזוק, הרי שלא יהוו כל סכנה למטלון, בפרט בשים לב לכך שהוא מתגורר בבית דגן והחולפות שהוצעו הן בראשל"צ וברמלה.

בנוגע למשיב 1, צוין שהוא מעולם לא ריצה מסר בפועל, כי עברו הפלילי התיישן, מצבו הרפואי מורכב והוא מחלים מניתוח לב.

לענין מшиб 2, צוין כי הוא בן 31, עובד בעבודה מסודרת. עברו הפלילי כולל שתי הרשעות בלבד, האחרונה בשנת 2016. אשר להרשעתו בעברה של הפרת הוראה חוקית צוין כי מדובר היה במקורה בו יצא המшиб לבית החולים בגין שדיוח ואינו סיבה לשלוול חלופת מעצר או את המפקחים המוצעים אך מטעם זה. נטען כי בין מшиб 2 לבין המתלוון אין כל יריבות, המшиб מעולם לא איים על המתלוון והמתלוון אף של תחשות איום מצד מшиб 2. בנסיבות אלו, נטען כי מעצר באיזוק אלקטרוני לצורך ערבות, יש בו כדי לאין את המסוכנות בעניינו כך שיותר "אפס אחוז סיכון" למתלוון.

הדברים נכונים ביותר שאות ביחס למшиб 3, כך לטענת הסגנור, בשים לב לגילו הצער, בן 23 בלבד, עברו הנקוי, העובדה כי הוא בעל עבודה מסודרת למכור מזון, ובהינתן שיוחסה לו עבירות הצתה בלבד ובשים לב לכך שהחלופה המוצעת היא בעיר רמלה.

לטענת הגנה, המפקחים שהוציאו הם, בכלל, אנשים "מהשירות הראשונה", שלא ברור על שם מה מצא שירות המבחן לפסול אותם. לsicום, טען ב"כ המשיבים, המשיבים עצרים מחודש נובמבר, "למדו את הלקח, מבינים את החומרה" ובשלה העת להורות על שחרורם ולמצער על מעצרם באיזוק אלקטרוני.

6. מנגד, הטעימה ב"כ המבקשת את המסוכנות הגלומה במעשי המשיבים, הפנתה לאמור בתסקורי המבחן השליליים, תוך שהדגישה כי מדובר בתסקרים מעמיקים ומנומקיים היטב. על יסוד כלל הנימוקים שבתקיר ולבוכח מסקנת שירות המבחן כי מסוכנותם של המשיבים אינה ניתנת לאין באמצעות חלופת המעצר המוצעת או באיזוק, ביקשה להורות על מעצרם עד לתום ההליכים.

דיון והכרעה

7. לאחר שנתי דעתו לטענות הצדדים ולאמור בתסקורי המבחן, הגיעו לכל מסקנה כי לא ניתן להסתפק במקרה זה בחלופת מעצר או במעצר באיזוק אלקטרוני ויש להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.

אין חולק כי בעניינים של כלל המשיבים מתקיימת עילת מעצר מסווג מסוכנות. מסוכנותם של המשיבים נלמדת מההעברות המיוחסות להם ובכלל זה עבירת הצתה, ביחס אליה נאמר לא פעם כי מדובר בעבירה חמורה על שם פוטנציאלי הנזק שהוא טומנת בחובה לפגיעות בגוף, בנפש וברכוש. יודגש שמסוכנותם של המשיבים אינה נלמדת אך מהנדק שנגרם בפועל ממעשה הצתה, שאינו מבוטל, אלא היא פועל יוצא של הנזק שיכל היה להיגרם [בש"פ 6506/14 דנקנר נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-10 (26.10.2014); בש"פ 336/15 ניסנוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.1.2015)]. בעינינו, הציגו המשיבים משאית שחנתה בסמוך לביתו של המתלוון, כך שאר בمزל לא התפשרה האש לבית המתלוון או לכלי רכב אחר, אך בمزל מילל הדלק של המשאית לא התפוצץ. נסיבות ביצוע העבירות לכואורה, לפיהן המשיבים חבירו ייחדיו והוציאו לפועל מעשה הצתה מתוכנן, על רקע סכוסוך כספי, במטרה להניע את המתלוון לשלם את חובו, מעידות, לכל הפחות, על העדר שיקול דעת, ועל אדישות לנזק הסביבתי שעול היה להיגרם לח"י אדם ורכוש. העובדה שאין מדובר במעשה ספונטני וכי המשיבים יכולים לסייע מתקנות המקורית במספר נקודות זמן, מעידה על נחישותם הרבה ממש את תכניהם. מכאן נובעת המסקנה כי מהמשיבים נשקפת מסוכנות בעוצמה גבוהה לציבור בכלל ומתלוון בפרט.

8. אשר לעבירות הסחיטה באזומים המיוחסת למשיבים 1 ו-2, הרי שכפי שנקבע בבש"פ 9078/23 מדינת ישראל נ' חלבוי, פסקה 16 (1.1.2024): "עבירות של סחיטה באזומים נושאות עמן חשש למסוכנות ולשבוש הליני משפט,

וככל, אין מצדיקות חלופת מעצר (ראו בשי'פ 3357/22 מסארמה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (30.5.2022)). בעניינו לא הסתפקו משבים 1-2 במילימ' ועברו לשלב המעשים שכלל, כאמור, את הצתת משאיתו של המתalon. גם לאחר ביצוע הצתת לא חדל מшиб 1 מעשייו והוסיף ואיים על המתalon ובת זוגו שיכל שלא יסידרו את החוב, ישראף גם את רכבו הפרטי של המתalon וכי מה שנעשה "זו רק ההתחלת". מדובר בהתנהלות חסרת גבולות, המUIDה אף היא על נחרצותו של מшиб 1 להציג את מבקשו מבלי שבחל בשימוש בכך ובאלימות.

ביחס למшиб 2 קבעתי שקיימת חולשה ראייתית בכל הנוגע לעבירת הסחיטה באיזומים, זאת בשל העובדה שהוא התקשר אל המתalon פעםיים, אולם לא נעה. ואולם, למעשו אלו של המшиб יש לייחס משקל רב בכל הנוגע לעילת המסוכנות. זאת, שכן לאחר מעשה הצתת ניסה מшиб 2 לשוחח עם המתalon, ולהעביר לו מסר כלשהו, כל זאת ככל הנראה בשליחותו של מшиб 1, מבל' שהוא מורתע מעשיו באירוע הצתת, לו היה שוטף זמן קצר קודם לכן. מшиб 3 אמן אינו שותף לעבירת הסחיטה, אולם עדין נשקפת ממנו מסוכנות עצמה גובהה לאור חלקו המשמעותי במעשה הצתת, כאשר בנגדו למשיב 1, הצית מшиб 3 את המשאית במו ידיו, יחד עם מшиб 2.

9. מעבר לאמור, ניתן ללמוד על מסוכנותם של המשבים גם מتسקורי שירות המבחן שהוגשו בעניינים, מהם מתקבלת תמונה שלילית, ובהתאם העדר המלצה לשחרורו של מי מהם. כידוע, סטייה מהמליצה של שירות המבחן תיעשה רק בהתקיימים של טעמי "כבד משקל" [בשי'פ 1049/22 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 18 (22.2.2022)]. טעמי אלו אינם מתקיימים בעניינו. אדרבא, עיון בתסקרי המבחן מעלה כי מדובר בתסקרים יסודים הנשענים על אדנים מוצקים, והכל כפי שפורט להלן.

משיב 1

10. כעולה מהتسוקיר למшиб 1 בן 43, נשוי ואב לארבעה, סובל מבעיות בריאותיות שונות. מגיל צעיר נחשף למшиб לחברה שולית וצבר לחובתו עבר פלילי מהשנים 1997-2015, בעירות אלימות, בנייה ורכוש בגין נזון לצווי מבחן, קנסות ומאסרים מותנים וכן שני רישומים ללא הרשות מבית משפט לנוער. לאחרונה, בחודש ינואר 2024 הורשע בעבירת ניהול עסק ללא רישיון בגין נזון לקנס כספי והתחייב להימנע מעבירה. כמו כן, תלויים ועומדים נגדו שני כתבי אישום - הראשון בגין עירות אלימות, רכוש והפרת צו בית משפט, והשני בגין עירות רכוש וניסיון תקיפה של בת זוג.

התסוקיר הצבע על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המшиб תוך שצינו גורמי סיכון רבים, ובهم התרשםות שירות המבחן מנטיתו של המшиб להתנהגות אימפליסיבית ומיניפולטיבית במצבים בהם הוא חווה איום על תדמיתו; שימושו בנורמות עבריניות ואלימות; היותו אדם בעל קווי אישיות אנטישו-סוציאליים המתנהל תוך טשטוש גבולות מוסריים ובאופן כוחני; כן עליה הוגש ממורבות עמוקה של המшиб בחברה שלית לצד מגמת התדרדרות, שביטוייה בהרשעתו משנה 2024 לצד שני כתבי האישום הננספים שתלוים ועומדים נגדו, מלבד תיק זה; ועוד עליה שהמшиб אמין הביע תובנה ראשונית להתנהלו, אולם התקשה לבחון דרכי התמודדות חלופיות והשליך אחריות על המתalon.

לצין כי מעמדת המתalon כפי שנמסרה לשירות המבחן, עולה כי המшиб והמתalon חברים קרובים מזה שנים. המתalon תיאר את המшиб כאדם טוב ומסר שאינו חשש ממנו, אם כי הוא כועס על התנהלו, מאוכזב ופגוע ממנו. שירות המבחן שוחח אף עם בת זוגו של המתalon, אשר להבדיל מהמתalon צינה כי היא "נמצאת בחווית פחד

ממשית" מהמשיב אף ערכה שינויים באורחות חייה מחשש לנקמה מצד.

הتسיקיר דיווח על פער בין דברי המשיב שמספר כי חובו של המתלוון נפרע בידי אחרים, לבין דברי המתלוון ובת זוגו ציינו כי החוב עיננו עומד וכי הם נחשים לקוז ממנה את הנזק שנגרם להם, נתון המגביר סיכון להסלמה ולהתלקחות הסכסוך בין המשיב למתלוון.

בנוקודה זו יש להבהיר שגם אם לטענת המתלוון הוא אינו חש מאיים מהמשיב, הרי שמסוכנותו של המשיב (כמו גם של יתר המשיבים), אינה מתמצית אך במסוכנות הפסיכית כלפי וכלי בזוגו. מי שפועל באופן בו פועל המשיבים, מצית כל רכב גדול במיוחד, מתכוון את המעשים, חבר לאחרים ומוסיא את התכנית מן הכוח אל הפועל, תוך הגיעו פיזית לבית מגוריו של אדם, והכל בגין חוב, מעיד על עצמו שהוא אדם חסר מעוצרים ולא צפוי, ועל כן הוא מהוועה סכנה כלפי כל עולם. יתרה מכך, החש האינגרנטי משיבוש מהלכי משפט הгалום בעבורת הסחיטה באיזים, גובר במקרה זה לנוכח הפחד העמוק שהביעה אשת המתלוון ממשיב 1, ובשים לב לכך שטרם העידה בבית המשפט, ותומך אף הוא באישורו של המשיב ממעצר.

משיב 2

11. מהتسיקיר עולה שהמשיב כבן 31, גרוש ואב לשני ילדים צעירים. מגיל צעיר חבר לחברת שלoit ולחובתו שתי הרשותות קודמות: האחת מנשת 2016 בגין עבירות סמים, אלימות והפרת הוראה חוקית, בעיטה ריצה מסר בפועל במשך 8 חודשים, והשנייה- מנשת 2021 בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

בעבר השתמש המשיב בסמים באופן אינטנסיבי, אולם בהמשך הצליח לדבריו להפסיק את השימוש בכוחות עצמו. אשר למעצמו הנוכחי, המשיב ביטא עמדה קורבנית, הרחיק עצמו מהמיוחס לו והשליך את האחריות למשיב לפתחו של משיב 1, דודו. המשיב מסר שקיימת היכרות בין משיב 3 ואף בין לבן המתלוון, אשר בעבר עזר לו לתקן את הרכב של אמו.

שירות המבחן העיריך שקיים סיכון לא מבוטל למעורבות חוזרת בפלילים מצד המשיב, בציינו התרשםותו מנטית המשיב לפעול באימפרסיוניזם ומטעו תחושת מחויבות ורצון בשיקות; קושי בקבלת סמכות וגבولات, בין היתר בשם לב להרשעתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית, המצביע גם על קושי בוויסות דחפים והצבת גבולות עצמים; ובשים לב לכך ששנקציות עונשיות לא הרתיעו אותו מלשוב ולהסתבר בעבירות, ככלצד זאת הוא נוקט בגישה הממזערת ומצמצמת את הסתבכויותיו לאורך השנים.

המתלוון מסר כי הוא מכיר את משיב 2 דרך משיב 1 ואף סייע לו בעבר בכך שקנה מכשיר טלפון נייד לבנו לאחר שהמשיב שיתף אותו כי מצבו הכלכלי קשה. משכך, הביע כעס על אודות מעורבותו של המשיב בעבירות, אולם שלל חשש מפניו.

משיב 3

12. מהتسיקיר עולה שהמשיב כבן 23, רוואק, נעדר עבר פלילי. אולם, את עבירת ההצתה מושא כתוב האישום דין ביצע המשיב לכואורה בשעה שמתנהל נגדו הליך פלילי נוסף, בגין הורשע בהחזקת סם מסוכן מסווג קנאבים שלא לצורך עצמית, במשקל של 3.33 ק"ג. יש לציין שמדובר בעבירה מיום 21.11.2021, הכרעת הדין ניתנה ביום 17.7.2023, והטייעונים לעונש אמורים להישמע ביום 18.3.2024 לאחר קבלת תסיקיר לעונש. הנה כי כן, בשעה

שהמצביע ממתין לתסיקר לעונש, לאחר הרשותו בעבירה חמורה, הוא מבצע לכוראה עבירה חמורה פי כמה, באופן המלמד כי לא היה בהליך הפלילי המתנהל נגדו בתיק הסמים כדי להציב לו גבול מרתייע.

נחזיר לתסיקור המעצר, בו צוין שכבר מגיל צער חבר המשביע לחברה שלoit ו השתמש בקנאביס, לפרקם באופן אינטנסיבי. בגיל 19 עבר תאונת דרכים בעקבותיה סובל מכאבים עזים ברגלו עד היום אולם הוא לא מיצה את הטיפול הרפואי שהוצע לו ובחר לשימוש בקנאביס רפואי ברישון, אף מעבר למינון שנרשם לו, ככל דבריו כוון הפחתת את השימוש.

גם בעניינו של משיב 3 העיר שירות המבחן שקיים سيكون גבוה להישנות עבירות דומות וכן להפרת תנאי השחרור מצדיו ככל שישוחרר לחלופה, כש-bin יתר גורמי הסיכון צוינו: עמדתו הקורבטית והמצמצמת של המשביע בהתייחסו לעבירות; קשייו בויסות דחפים ובהתמודדות עם מצבים מורכבים רגשית; דפוסי ההתמכרותים לצד העדר תובנה למצבו; מיקוד שלויטה חיצוני והיעדר יכולת להתבוננות מעמיקה בדףו; ומעורבותו הקוזמת בפלילים בתיק הנוסף המתנהל נגדו.

13. הנה כי כן, המסתוכנות הגבוהה הנשקפת שלושת המשיבים, המקבלת משנה תוקף לנוכח הערכת הסיכון בעניינים כעולה מתחומי המבחן, מובילה למסקנה כי יקשה עד מאד ליתן אמון למי מהם ככל שישוחררו ממעצר או שיקפido לשמור על תנאי השחרור. שירות המבחן בוחן באופן עמוק את המפקחים שהוצעו על ידי כל אחד מהמשביעים ומצא אותם בלתי מתאימים למלאכת הפיוקה. בשים לב עצמת הסיכון הנשקף מכל אחד מהמשביעים, מסקנת שירות המבחן מקובלת עלי' בהינתן התרשםתו כי על אף שהמפקחים מבינים את הנדרש מהם, הרי שהם אינם מכירים לעומק את התנהלותם של המשיבים ודפוסי התנהוגותם, חלקם אף אינם מודעים להסתבכויות קודמות של המשיבים עם החוק וקשריהם השולטים בהם מנהלים. בסיטובות אלו, לא בכדי נמצא שלא יוכל להזות מצבו סיכון, למנוע יצירת קשרים בעיתויים של המשיבים מתוך הבית ולהפחית מהסיכון הנשקף מהם. ביחס לחלק מהמפקחים אף צוין כי נקטו בגוננות יתר כלפי המשיבים וכי יתקשו להשליט מרותם עליהם, כשביחס להוריו של משיב 2, הדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי המשיב הפר תנאי מעצר בעבר כאשר היה תחת פיקוחם.

14. מעבר לצורך אזכיר שגם החלופות שהוצעו על ידי המשיבים נמצאו בלתי מתאימות בין אם בשל סמיכותן לאזרור בו מנהלים המשיבים קשרים שלויים, ובין אם בשל הקרבה למקום מגורי המתלוון באופן המעיד אותו בסיכון.

15. אשר לאפשרות מעצרם של המשיבים בפיקוח אלקטרוני, נחה דעתך כי בדין לא המליך שירות המבחן על אפשרות זו, זאת הן בשל מסוכנותם של המשיבים והן בהיעדר פיקוח אנושי מספק. מסקנה זו מתבקשת לנוכח העובדה שפיקוח אלקטרוני כשלעצמו אך מתריע על הפרת תנאי המעצר אך אין בכךו למנוע את ההפרה. לפיכך, נקבע בפסקה שבעת מעצר באיזוק אלקטרוני נדרש פיקוח אנושי מתאים לשם פיקוח "הרמטי" על העצור, אשר יספק מענה ראוי לעילות המעצר ויבטיח כי תנאי המעצר נשמרים [ראו מני רבים: בש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' איינאו, פסקה 19 (17.8.2017); בש"פ 7833/22 היועצת המשפטית לממשלה נ' קווטלר, פסקה 10 (28.11.2022)]. בעניין זה אזכיר שגם אם היו נמצאים המפקחים ראויים למלאכת הפיוקה, לא היה בכך די, שכן "קיוםם של מפקחים ראויים אינו יכול להיחשב כתעם המצדיק לבדוק שחרור למשער בפיקוח אלקטרוני" [בש"פ 606/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (13.2.2024)].

16. ואם לא די בכל אלו, הרי שנגד המשיבים כמה עילת מעצר נוספת לשימוש הליכי חקירה, זאת לנוכח המתווך בסעיף 7 לבקשת המעצר, עליו לא חלק ב"כ המשיבים, ממנו עליה חשש לתיאום גרסאות בין כלל המשיבים

בנוגע לאליבי שמסרו בחקירותיהם.

17. אשר על כן, אני מורה על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.
18. המזכירות תמציא החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, במעמד
הצדדים.